

JOAN BAPTISTA, TESTIMONI I VEU

En el camí de l'Advent, en este tercer diumenge apareix amb força la figura de Joan el Baptista. En el primer capítol del quart evangeli, després de presentar a Crist com la Paraula en la qual es troba la vida, i com la Llum que il·lumina a tota la humanitat, es descriu la figura i la missió del Precursor amb dos imatges: ell era un testimoni de la Llum i una veu que clama en el desert. L'evangelista sant Joan indica explícitament que Joan no era la Llum i el Baptista, a aquells que li preguntaven si ell era el Messies o Elies o el Profeta que esperaven, no dubta a afirmar que no ho és, i es presenta a si mateix com la veu que està al servei de la Paraula i fa possible que esta arribe al cor de les persones.

Des del primer moment Joan era conscient de l'abast de la seua missió, i la seua grandesa està a no voler atribuir-se a si mateix el que no li correspon. Una de les grans temptacions que tenim les persones és voler ser o aparentar més del que som. La vida del Baptista tenia una orientació diferent: accepta la missió que havia rebut de Déu i no vol per a si mateix cap reconeixement que li vinguera des de fora. Per això, encara que molts creien que era el Messies, ell lo desmenteix d'un mode categòric. Una persona no és més gran quan més aconsegueix ser valorada o sobrevalorada, sinó quan accepta amb realisme i humilitat la seua pròpia realitat. En la humilitat es manifesta la vertadera grandesa de les persones.

Ser testimoni de la Llum consisteix a ser instrument perquè Crist arribe a il·luminar el cor de les persones i no cedir a la temptació de substituir-lo. Ser veu és prestar el so perquè la Paraula arribe a l'interior de l'home. Sant Agustí comenta el passatge de l'Evangeli que es proclama este diumenge amb estes paraules: "Quan pense el que diré, ja està la paraula en el meu cor. Si vull parlar-te, busque el mode de fer arribar al teu cor el que ja està en el meu... tire mà de la veu i mitjançant ella, et parle. El so de la veu fa arribar fins a tu l'enteniment de la paraula; i una vegada que el so de la veu ha portat fins tu el concepte, el so desapareix, però la paraula que el so va conduir fins tu està ja dins del teu cor sense haver abandonat el meu". La veu passa, en canvi la paraula roman. Joan tenia una missió que acabava amb Crist i, per això, ell havia de minvar i Crist havia de créixer.

La missió de l'Església és com la de Joan Baptista: donar testimoni de la Llum i ser una veu que no pretenga substituir la Paraula. El Concili Vaticà II va començar confessant solemnement que Crist és la Llum dels pobles i que l'Església no vol ser una altra cosa que un signe o instrument de la unió dels homes amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà. Només quan tots i cadascun dels cristians i l'Església en el seu conjunt visquem amb esta humilitat, estarem fent un lloc en el nostre cor al Fill de Déu.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València